

Reformationsbibeln

Klagovisorna

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Bibelkommissionens utgåva 1878 och
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provutgåva utgiven såsom särtryck
5 augusti 2021*

Klagovisorna

Kapitel 1

Jerusalems sorg och ödeläggelse.

Hur öde ligger *inte* staden *som* *var så* folkrik. Hon har blivit lik en änka. Hon *som var så* stor bland folken *och* en furstinna bland länderna, har blivit en slavinna.*

Esra 4:20. Jes. 54:4. *KJV: har blivit skyldig att betala tribut.

2. Hon gråter bittert om natten, och hennes kind *är* tårad. Bland alla hennes älskare finns ingen som tröstar *henne*. Alla hennes vänner har bedragit henne, de har blivit hennes fiender.

Ps. 31:12, 38:12, 77:3f. Jer. 13:17.

3. Juda har drivits i landsflykt* på grund av nöd och svårt slaveri *och* har bosatt sig ibland hedningarna. Hon finner ingen ro, alla hennes förföljare har hunnit ifatt henne mitt i hennes nöd.

2 Kung. 24:14f. 2 Krön. 36:20-21. Jer. 39:9.

*KJV: fångenskap.

4. Sions vägar sörjer eftersom ingen kommer till högtiderna. Alla hennes portar ligger öde, hennes präster suckar, hennes jungfrur är bedrövade, och själv *sörjer* hon bittert.

Jes. 3:26. Jer. 9:11, 14:2, 33:10-12.

5. Hennes motståndare har fått makten, hennes fiender har framgång, eftersom HERREN har straffat henne för hennes många synder. Hennes barn har drivits bort i fångenskap av fienden.

5 Mos. 28:43f. Jes. 63:18. Jer. 52:27-30.

6. Sions dotter har förlorat all sin prakt. Hennes furstar är som hjortar, *som* inte finner betesmark, och som kraftlösa flyr undan förföljaren.

7. I sin tid av nöd och hemlöshet minns Jerusalem allt det välstånd hon hade i forna dagar. När hennes folk föll i fiendens hand kom ingen till hennes hjälp. Motståndarna såg på henne *och* skrattade åt hennes undergång.*

Ps. 79:4, 137:3-4. Jes. 64:11.

*KJV: hänade hennes sabbater.

8. Jerusalem har begått allvarliga synder och därför har hon blivit bortflyttad*. Alla de som ärat henne föraktar henne, för de har sett hennes nakenhet, och hon *själv* suckar och vänder sig bort.

Jes. 47:3. Jer. 13:22, 13:26. Hes. 14:13-21. Nah. 3:5.

*Alt. övers. har hon blivit oren.

9. Hennes orenhet *fläckar* fällan på hennes kläder, hon tänkte inte på hur slutet skulle bli. Därför blev hennes fall så ofattbart djupt, *och* hon har ingen som tröstar henne. Se, O HERRE, till min nöd, för fienden har upphöjt sig.

5 Mos. 32:29.

Jes. 47:7. Jer. 2:34. Luk. 19:42.

10. Fienden räckte ut sin hand efter alla hennes dyrbarheter, för hon fick själv se *att* hedningar gick in i hennes helgedom, om vilka du har befallt, *att* de inte skulle få komma in i din församling.

5 Mos. 23:3f. Neh. 13:1f.

Ps. 79:1f. Jer. 51:51. Hes. 44:9.

11. Allt hennes folk suckar och söker efter bröd. De ger sina dyrbarheter för mat för att hålla sig vid liv. Se, HERRE, och ge akt på hur föraktad jag blivit!

Ps. 25:16-19. Jer. 52:6.

12. *Betyder detta* ingenting för alla er

som passerar förbi? Se och begrundade om det finns någon sorg *som* är lik den sorg som drabbat mig, den som HERREN tillfogat *mig* på sin glödande vredes dag.

Jes. 13:13.
Dan. 9:12, 10:16.

13. Från höjden sände han *en* eld i mina ben och kuvade dem. Han bredde ut ett nät för mina fötter, och stötte mig tillbaka, han har överlämnat mig åt ensamhet och kraftlöshet dagen lång.

14. Han sammanflätade mina överträdelser till ett ok, hopbundna med varandra lades de på min nacke. Han har brutit ner min kraft. Herren har överlämnat mig i händerna *på dem som jag inte kan stå emot*.

Ps. 31:11, 38:5. Ords. 5:22. Jes. 47:6.

15. Herren har förkastat* alla mina tappra *kämpar* som fanns hos mig. Han samlade ett uppbåd mot mig för att krossa mina unga män. *Som* i en vinpress har Herren trampat jungfrun dottern Juda.

Jes. 63:3. Upp. 19:15.
*KJV: trampat ner.

16. På grund av *detta* gråter jag. Mina ögon, *ja*, från mina ögon strömmar tårarna, för min tröstare är långt borta från mig som skulle ge mig nytt mod. Mina barn är övergivna för fienden har sekrat.

Pred. 4:1. Jer. 9:1, 14:17.

17. Sion sträcker ut sina händer, *men det finns* ingen som tröstar henne. HERREN har befallt gällande Jakob *att* hans fiender *ska* omringa honom. Jerusalem har blivit som en oren kvinna för dem.

18. HERREN är rättfärdig, för jag har varit upprorisk mot hans bud. Lyssna, alla folk, jag ber er, och se min sorg! Mina jungfrur och mina unga män har

gått i fångenskap. 1 Kung. 13:21. Jer. 2:17.
Dan. 9:7, 9:9-14. Rom. 2:5.

19. Jag kallade på mina älskare, *men* de bedrog mig. Mina präster och mina äldste gick under i staden medan de sökte mat för att hålla sig vid liv.

Jer. 14:15-18, 23:11-15.

20. Se, O HERRE, för jag är i nöd! Det jäser inom mig, mitt hjärta vänder sig i mitt bröst, för jag har varit mycket upprorisk. Utomhus gör svärdet mig barnlös, inomhus *är det* som döden.

5 Mos. 32:25. Jes. 16:11. Jer. 4:19. Klag. 2:11. Hes. 7:15.

21. De har hört min suckan, *men det finns* ingen som tröstar mig. Alla mina fiender har hört om min olycka, de gläds att du har gjort *det*. Du ska låta den dagen komma, *som* du har förkunnat, och för dem ska det gå som för mig.

Jer. 30:16, 50:10.
Jer. 50:29, 51:24. Joel 3:14.

22. Låt all deras ondska komma inför dig, och gör med dem som du har gjort med mig för alla mina överträdelser, för mina suckar är många och mitt hjärta är bedrövat.

Neh. 4:4-5. Jer. 51:35.

Kapitel 2

Guds vrede över Jerusalem.

Se hur Herren i sin vrede har täckt dotter Sion med mörka moln! Han kastade ner Israels härlighet från himlen till jorden, och tänkte inte på sin fotpall på sin vredes dag.

1 Krön. 28:2. Ps. 132:7.

2. Skoningslöst har Herren skövlat alla Jakobs boningar. I sin vrede rev han ner Juda dotters fästen. Han slog *dem* till marken, han vanärade riket och dess och dess furstar. Jes. 43:28, 47:6.

3. I *sin* vredes hetta har han brutit av

alla Israels horn*. Han drog undan sin högra hand när fienden kom, och han brann mot Jakob likt en flammande eld *som* förtär allt runt omkring.

*kan även betyda makt.

4. Han spände sin båge som en fiende, han stod redo med sin högra hand som en ovän och dödade allt *som* var ljuvligt att se på. Över dotter Sions dotters hydda utgöt han sin vrede som en eld.

2 Krön. 34:21. Ps. 7:13. Jer. 7:20.

5. Herren var som en fiende. Han har ödelagt* Israel, han har fördärvat* alla palats, han har förstört dess fästningar, och har låtit det bli mycket sorg och klagan hos Juda dotter.

2 Krön. 36:16-17. *KJV: uppslukat.

6. Sitt tabernakel har han rivit ner *som om det var* en trädgård, han har förstört sin mötesplats. HERREN har låtit Sion glömma högtider och sabbarer, och i sin rasande vrede har han förskjutit både kung och präst.

Jes. 64:11.

7. Herren har övergett sitt altare, han har förkastat sin helgedom. Murarna runt hennes palats har han överlämnat i fiendernas hand. De ropade högt i HERRENS hus som på en högtidsdag.

2 Krön. 36:19. Ps. 74:4, 78:59f.

8. HERREN hade beslutat att förstöra dottern Sions mur. Han spände mät-snöret och drog inte tillbaka sin hand från förstörelsen och fick vallar och murar till att sörja, förfallna ligger de nu alla.

2 Kung. 21:13.

Jes. 34:11. Sak. 1:16.

9. Hennes portar sjönk ner till jorden, han förstörde och bröt sönder hennes bommar. Hennes kung och hennes furstar *bor* bland hedningarna. Lagen *finns* inte *mer*, och hennes profeter får inte några syner från HERREN.

Ps. 74:9. Hes. 7:26.

10. Dotter Sions äldste sitter tysta på marken. De har kastat stoft på sina huvuden, de är klädda i säcktyg. Jerusalems jungfrur sänker sina huvuden mot marken.

2 Sam. 13:19.

Job 2:12. Jer. 6:26. Hes. 27:30.

11. Mina ögon förtärs av tårar, det jäser i mitt inre*. Min lever utgjuts på marken för dottern mitt folk går under, för barn och spädbarn tynar bort på stadens gator.

1 Sam. 30:4.

Jer. 44:7. Klag. 1:20. *KJV: mina inälvor är oroliga.

12. De säger till sina mödrar: Var *finns* bröd och vin, medan de segnar ner, likt de sårade på gatorna i staden, och ger upp andan i sina mödrars famn.

13. Vad ska jag säga dig, vad ska jag likna dig med, du dotter Jerusalem? Vad ska jag jämföra dig med för att trösta dig, du jungfru dotter Sion? För din skada är stor som havet. Vem kan hela dig?

Jer. 15:18, 30:12f. Dan. 9:12.

14. Dina profeter har sett syner angående dig som varit falska* och dåraktiga. De uppenbarade inte för dig din syndaskuld, för att föra dig tillbaka från din fångenskap, utan bördorna de såg var falska och förledande**.

Jer. 2:8, 5:31, 14:14, 23:16, 27:14, 29:9. Hes. 13:2f.

*KJV: fåfängliga **KJV: och orsakade förvisning.

15. Alla som går vägen förbi klappar händerna över dig, de visslar och skakar på huvudet över Jerusalems dotter, *och säger*: Är detta den staden som *man* kallade den fulländande skönheten, hela jordens glädje?

Job 27:23. Ps. 48:3, 50:2. Jer. 18:16, 19:8.

16. Alla dina fiender spärrar upp sin mun mot dig, de visslar och gnisslar med tänderna och säger: Vi har ödelagt *henne*! Detta är sannerligen dagen vi har väntat på. Vi har upplevt den och fått se *den*!

Job 16:9-10.

Ps. 22:14, 35:21. Klag. 3:46.

17. HERREN har gjort vad han hade tänkt, han har fullbordat sitt ord, som han långt tidigare hade befallt. Han har förstört skoningslöst, och låtit fienden glädjas över dig och upphöjt dina motståndares horn.*

3 Mos. 26:14f. 5 Mos. 28:15f.
*Alt. övers. gett motståndarna makten.

18. Deras hjärtan ropar till Herren. O du dotter Sions mur, låt tårar rinna som en bäck både dag och natt. Ge dig ingen ro, låt inte din ögonsten vila.

Ps. 119:136. Hos. 7:14.

19. Stå upp, ropa om natten vid den första väkten*. Utgjut ditt hjärta som vatten inför Herrens ansikte, lyft upp till honom dina händer för dina barns liv som tynar bort av hunger i alla gathörn!

1 Sam. 1:15. Ps. 62:9. Jes. 51:20.

*Varje natt var indelad i tre väkter med fyra timmar vardera.
20. Skåda, O HERRE,* och se vem du har gjort så emot. Ska kvinnor äta upp sin livsfrukt, de barn som de har i sin famn? Ska både präst och profet dödas i Herrens helgedom?

3 Mos. 26:29. 5 Mos. 28:53f. Jer. 19:9. Klag. 4:10.

21. Unga och gamla ligger på marken, på gatorna, mina jungfrur och mina unga män har fallit för svärdet. Du dödade *dem* på din vredes dag, du slaktade utan att skona.

22. Som till en högtidsdag kallade du samman förskräckelser från alla håll, så att ingen kom undan eller överlevde på HERRENS vredes dag. Dem som jag har burit på armarna och fostrat har min fiende förgjort.

Kapitel 3

Lidande och hopp.

Jag är mannen som fått se lidande under hans vredes ris.

2. Han har lett mig och fört *mig in i* mörker och inte i ljus.

3. Sannerligen, han har vänt sig mot mig. Han vänder sin hand *mot mig* hela dagen.

Jes. 63:10.

4. Mitt kött och min hud har han låtit åldras *och* han har krossat mina ben.

Ps. 38:4, 51:10. Klag. 1:13.

5. Han har belägrat mig och omringat mig med bitterhet och slit.

6. På mörka platser har han låtit mig bo, *likt dem som länge varit döda.*

Ps. 143:3.

7. Han har stängt in mig så att jag inte kan komma ut, han har gjort mina bojor tunga.

Job 3:23.

8. Och när jag klagar och ropar, så stänger han ute min bön.

Job 19:7, 30:20. Ps. 22:3.

9. Han har spärrat mina vägar med huggen sten och gjort mina stigar krokiga.

10. En lurande björn har han *varit* emot mig, ett lejon i försåt.

Hos. 5:14, 13:7f. Amos 5:19.

11. Han förde mig på avvägar och slet mig i stycken, han har gjort mig öde.

12. Han spände sin båge och satte mig som ett mål för pilen.

Job 16:12. Ps. 7:13. Klag. 2:4.

13. Med pilarna från sitt koger genomborrade han mina njurar.

14. Jag blev ett åtlöje för hela mitt folk, en visa för dem dagen lång.

Job 30:9. Ps. 69:12f. Jer. 20:7.

15. Han har fyllt mig med bitterhet, han gav mig malört att dricka*.

*KJV: han berusade mig med malört.

16. Och han krossade mina tänder med småsten och täckte mig med aska.

17. Friden har du tagit bort ur mitt liv, jag har glömt *vad* lycka är.

18. Och jag sa: Det är slut med min kraft och mitt hopp till HERREN.

19. Tänk på min nöd och min hemlöshet*, på malörten och det bittra!

Ps. 69:22. Jer. 9:15. Matt. 27:34. *KJV: eländighet.

20. Min själ tänker fortfarande på *det* och är bedrövad i mig.*

*KJV: och är ödmjuk i mig.

21. Detta minns jag i mitt hjärta och därför har jag hopp:

22. *Det är* HERRENS nåd att det inte är ute med oss, för det är inte slut med hans barmhärtighet.

Neh. 9:31. Ps. 78:38. Jer. 3:12.

23. *Den är* ny varje morgon, stor *är* din trofasthet.

24. HERREN *är* min del, säger min själ, därför vill jag hoppas på honom.

Ps. 16:5, 73:26, 119:57.

25. HERREN *är* god mot dem som väntar på honom, mot den själ *som* söker honom.

Ps. 42:6, 42:12. Jes. 25:9.

26. *Det är* gott att både hoppas och i stillhet vänta på räddning från HERREN.

27. *Det är* gott för en man, att han bär ett ok i sin ungdom.

Ps. 119:71. Matt. 11:29.

28. Han sitter ensam och tyst, för han har lagt *det* på honom,

29. *och* han trycker sin mun i stoftet, kanske finns det ännu hopp.

30. Må han vända *sin* kind åt den som slår honom och bli överöst med hån.

Ps. 123:3f. Jes. 50:6. Matt. 5:39.

31. För Herren förkastar inte för evigt,

Ps. 103:9.

32. även om han bedrövar, så förbarmar han sig efter sin stora barmhärtighet.

Ps. 106:45. Jes. 54:8.

33. För det är inte villigt som han plågar och bedrövar människors barn.

34. Att man krossar landets alla fångar under sina fötter,

35. att vränga en mans rätt inför den Högstes ansikte,

36. att man gör orätt mot någon i hans

sak, Herren godkänner inte *det*.

37. Vem *är* den *som* talar och det sker, utan att Herren befallt *det*?

Ps. 33:9.

38. Kommer inte *både* det onda och det goda från den Högstes mun?

Job 2:10. Jes. 45:7. Jer. 32:42. Amos 3:6.

39. Varför klagar en människa här i livet *när* hon straffas för sina synder?

Luk. 23:41.

40. Låt oss rannsaka våra vägar och pröva dem och vända om till HERREN!

Ps. 119:59. Jes. 55:7. Joel 2:12-13. Apg. 26:20.

41. Låt oss lyfta upp våra hjärtan och händer till Gud i himlen.

Ps. 25:1f, 28:2, 143:6-8.

42. Vi har syndat och gjort uppror. Du har inte förlåtit.

2 Kung. 24:2-4.

Ps. 106:6. Jer. 5:7-9.

43. Du har dolt dig i vrede och förföljt oss. Du har dödat utan förskoning.

44. Du har dolt dig i moln, så att *våra* böner inte kunde nå fram.

Jes. 1:15, 59:1f. Sak. 7:13.

45. Du har gjort oss till sopor och skräp bland folken.

Ps. 44:14f. Nah. 3:6.

46. Alla våra fiender har spärrat upp munnen mot oss.

47. Skräck och fallgropar har drabbat oss, förödelse och undergång.

Jes. 24:17. Jer. 48:43.

48. Strömmar av tårar rinner från mina ögon för dottern mitt folks undergång.

Jer. 9:1, 14:17. Klag. 1:16.

49. Tårarna flödar från mina ögon utan uppehåll, och *de* slutar inte,

50. förrän HERREN blickar ner och ser *det* från himlen.

51. Mitt öga *vällar* min själ plåga på grund av alla döttrarna i min stad.

52. *De* jagade mig som en fågel, *de som* utan orsak är mina fiender.

53. De gav mitt liv till spillo i fångelsehålan, och kastade sten på mig,

Jer. 37:15f, 38:6, 38:9.

54. Vatten strömmade mig över huvudet. *Då* sa jag: Jag är förlorad.

Ps. 69:2. Hes. 37:11. Jona 2:4f.

55. Jag åkallade ditt namn, HERRE, från djupet av fängelsehålan.

Ps. 88:7. Jer. 38:6. Jona 2:2-4. Agg. 16:24-28.

56. Du har hört mitt rop: Stäng inte dina öron för min bön om lindring och hjälp.

57. Du kom nära när jag åkallade dig. Du sa: Frukta inte!

Ps. 145:18.

Jes. 41:10, 41:14.

58. O Herre, du har tagit dig en min sak, du har friköpt mitt liv.

Hes. 33:9.

59. Du har sett den orätt jag har lidit, O HERRE, skaffa mig rätt!*

*KJV: *döm du min sak.*

60. Du har sett all deras hämndlystnad och alla deras sammansvärjningar mot mig.

61. Du har hört deras förolämpningar, O HERRE, alla deras planer mot mig,

62. *det* mina motståndare talar och tänker ut mot mig dagen lång.

63. Se, *vare sig* de sitter eller står, så sjunger de nidvisor om mig.

Job 30:9. Ps. 69:13.

64. Återgälda dem, O HERRE, efter deras händers verk!

Ps. 28:4, 137:8.

Jer. 50:29, 51:56.

65. Ge dem sorg i hjärtat, *låt* din förbannelse komma över dem!

Ps. 69:24. Jes. 6:10. 2 Kor. 3:14-16.

66. Förfölj dem i vrede och förgör dem under HERRENS himmel!

Ps. 79:6.

Kapitel 4

Sions bestraffning.

Se hur matt guldets har blivit! *Se hur* det ädlaste guldets har förvandlats! Helgedomens stenar ligger kastade i varje gathörn.

2. De dyrbara Sions söner, jämförbara med fint guld, *se* hur de nu räknas som lerkärl, ett verk av krukmakares händer.

Jer. 19:11, 22:28.

3. Till och med schakalerna* räcker fram sina spenar åt sina ungar så de kan dia. Men dottern mitt folk *har blivit* grym som strutsarna i öknen.

Job 39:16f. Jes. 49:15. *KJV: *sjoödjuren.*

4. Spädbarnets tunga klibbar fast vid gommen av törst. De späda barnen ber om bröd, *men* ingen finns som bryter *det* åt dem.

Ps. 137:6. Jer. 14:3. Klag. 2:11f.

5. De som åt läckerheter, de tynar nu bort på gatorna. De som vuxit upp i purpur, de omfamnar nu gödselhögarna.

6. För straffet för dottern mitt folks synd är större än straffet för Sodoms synd som omstörtades på ett ögonblick, utan att någon rörde sin hand.

1 Mos. 18:20, 19:24f. Jer. 20:16.

Hes. 16:46f. Matt. 10:15, 11:24.

7. Hennes furstar* var renare än snö, de var vitare än mjölk, deras kroppar rödare än rubiner, deras utseende *var* som safirens.

*KJV: *nasirer.*

8. Nu är deras utseende svartare än kol, man känner inte igen dem på gatorna.* Deras hud klibbar fast vid deras ben, den har blivit torr som trä.

*Melin: *Men nu är deras utseende så förmörkat av svaghet att man inte känner igen dem på gatorna.*

9. *De* som dödades av svärd fick ett bättre öde *än dessa* som dör av svält, för de tynar bort, drabbade av *brist* på åkerns gröda.

Jer. 8:3. Hes. 24:23.

10. Med egna händer har ynkliga kvinnor kokat sina egna barn, de blev deras mat när dottern mitt folk gick under.

3 Mos. 26:29. 5 Mos. 28:53.

2 Kung. 6:29. Jer. 19:9. Klag. 2:20. Hes. 5:10.

11. HERREN har fullbordat sitt raseri. Han har utgjutit sin glödande vrede

och tänt en eld i Sion, som har förtärt dess grundvalar.

Jer. 17:27.

Klag. 2:3. Hes. 7:8.

12. Ingen av jordens kungar eller någon av världens invånare hade trott att motståndaren och fienden skulle komma in genom Jerusalems portar.

1 Kung. 9:8f. Ps. 48:4f.

13. För hennes profeters synder *och* hennes prästers brott har det skett, som därinne utgöt de rättfärdigas blod.

Jer. 5:31, 23:21, 26:8f. Matt. 23:35.

14. De irrade *som* blinda omkring på gatorna, fläckade med blod, så att ingen kunde röra vid deras kläder.

5 Mos. 28:29. Jes. 59:10.

15. De ropade till dem: Gå bort! Oren! Bort härifrån! Bort härifrån! Rör *dem* inte! När de flydde och irrade omkring, blev det sagt bland hedningarna: De får inte stanna *här* längre.

3 Mos. 13:45. Jer. 49:5.

16. HERRENS vrede har skingrat dem. Han vill inte ge akt på dem mer. Man visar ingen respekt mot prästerna, *och* ingen hänsyn mot de äldste.

Jes. 47:6. Jer. 24:9. Klag. 5:12.

17. Våra ögon har svikit oss, när vi förgäves har spanat efter hjälp. Från vårt vakttorn spanade vi efter ett folk* *som* ändå inte kunde rädda oss.*

Jes. 30:5f. Jer. 37:5-10. Hes. 29:16.

*Dvs. Egypten, vars militära hjälp svek.

18. De vaktar på våra steg så att vi inte kan gå på våra gator. Vårt slut är nära, våra dagar är förbi, för vårt slut har kommit.

Hes. 7:2-12. Amos 8:2.

19. Våra förföljare var snabbare än himlens örnar. De jagade oss på bergen, och låg på lur efter oss i öknen.

Jes. 5:26-28, 30:16-17. Jer. 4:13. Hos. 8:1.

20. Vår livsande, HERRENS smorde, blev fångad i deras gropar. Om honom sa vi: Under hans skugga ska vi leva

bland hednafolken.

2 Kung. 25:5f. Jer. 52:8f.

21. Fröjda dig och var glad, du dotter Edom*, *du* som bor i landet Us! Bägaren ska komma till dig också. Du ska bli drucken och visa dig naken.

Ps. 137:7. Jer. 25:15, 25:21, 49:12. Hes. 25:12-14.

*Ett land sydöst om Palestina som såg på Jerusalems förstöring med skadeglädje.

22. Straffet för din syndaskuld är fullbordad, du dotter Sion. Han ska inte mer föra bort dig i fångenskap. *Men* din syndaskuld ska han straffa, du Edoms dotter, han ska avslöja dina synder.

Jes. 40:2. Jer. 33:7, 46:27-28, 50:20.

Kapitel 5

Jeremias bön för Juda.

Tänk, O HERRE, på vad som drabbat oss! Betrakta och se vår förnedring.

Jer. 15:15.

2. Vår arvedel har tillfallit främlingar, våra hus utläningar.

5 Mos. 28:30f.

Jer. 6:12. Hes. 7:21f.

3. Vi har blivit föräldralösa och faderslösa, *och* våra mödrar är som änkor.

4. Vi måste betala för vårt eget vatten som vi dricker, vi måste köpa vår egen ved.

Hes. 4:9-17.

5. Våra förföljare är alldeles inpå oss, vi är uttröttade *men* får inte vila.

Neh. 9:36-37.

6. Vi har räckt ut *vår* hand* *till* egyptierna och *till* assyrierna för att få bröd att mätta oss med.*

Jes. 30:1-6.

Jer. 2:18. Hos. 12:1. *Dvs. de fick underkasta sig.

7. Våra fäder syndade *och finns* inte mer, men vi måste bära deras skuld.

2 Mos. 20:5. Jer. 2:5, 7:25f, 14:20, 16:11f, 31:29. Hes. 18:2.

8. Tjänare härskar över oss, *och det finns* ingen som befriar oss ur deras hand.

5 Mos. 28:43.

9. Med *fara* för våra liv måste vi hämta

vårt bröd, för svärdet *härjar* i öknen.

10. Vår hud är förbränd som en ugn, på grund av den fruktansvärda hungern.

11. De våldtog kvinnorna i Sion *och* jungfrurna i Juda städer.

12. Furstar blev upphängda i sina händer*, för de äldste visade man inte någon heder.

5 Mos. 28:50.

Jes. 47:6. Klag. 4:16.

*Ett sätt att förnedra erövrade motståndare.

13. Ynglingarna måste dra kvarnstenar, och pojkarne dignade under veden.

14. De gamla sitter inte mer i stadsporten, och de unga har slutat med sin musik.

15. Glädjen i våra hjärtan är borta, vår dans är förvandlad till sorg.

Job 30:31. Amos 8:10.

16. Kronan har fallit *från* vårt huvud.

Ve oss, för vi har syndat! Job 19:9.
Jer. 13:18. Hes. 21:26.

17. På grund av detta är vårt hjärta sjukt, på grund av detta är våra ögon förmörkade,

18. för Sions bergs skull, som har blivit så öde att rävar strövar omkring där.

Ps. 74:2-3. Jes. 32:13-14. Jer. 9:11.

19. *Men* du, O HERRE, förblir för evigt, din tron *består* från släkte till släkte.

Ps. 9:8, 29:10, 102:13, 145:13, 146:10.

20. Varför skulle du glömma oss för alltid *och* förkasta oss för en sådan lång tid?

Ps. 13:2, 44:25. Jer. 14:19-21.

21. För oss tillbaka till dig O HERRE, så att vi kan vända åter. Förnya våra dagar, som de var förr,

Ps. 80:4.

Jer. 31:18.

22. om du inte har förkastat oss helt och är mycket vred på oss.